

drages fra det samlede Enderesultat; jeg tør saaledes angive en faktisk Besparelse af ca. 300,000 Tjenestebage. Med Hensyn til dette Punkt tør det maasse endnu være mig tilladt kortelig at oplyse, at i Sammenligning med det Forslag, som Folkethinget vedtog ved 3die Behandling, vil det nu foreliggende Forslag indeholde en Besparelse af ca. 40,000 Tjenestebage. Den finantzielle Beregning har jeg angivet at være ca. 200,000 Kr. ubover den nuværende Beføstning. Jeg kan tilføje, at det ved gjentagne Efterregninger paa sagkyndig Maade er yderligere konstateret, at en saadan Beregning vil være nogenlunde rigtig; paa nogle enkelte Tufinder vil det naturligtvis ikke være muligt at opgjøre Summen. Jeg skal altsaa hermed tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse og hurtigst mulig Fremme.

Berg: Det er cirka 14 Dage siden jeg talte her i Salen under en Følelse af at staa ligeoverfor en Alliance af et Flertal, der havde bestemt sig til iaar at standse Behandlingen af Hærløven, efter at man havde behandlet den i flere Maanedener. Jeg paalyste da, hvor urimelig en saadan Beslutning maatte være fra deres Side, der indtil Dato loyalt havde arbejdet paa Sagens Fremme. Jeg forstod, at de, der overhovedet fra første Færd Intet vilde have gjort ved Forsvarslovene, kunde indtage en saadan Stilling og glæde sig over den Alliance, de havde Udset sig til; jeg forstod det derimod ikke fra den anden Side, men jeg antog, at denne Alliance var uigjensidelig. Opgaven løstes imidlertid saaledes, at man betænkte sig, og Sagen gik sin konstitutionelle Gang til Fællesudvalg, et Skridt frem paa den grundlovmæssige Vej. Beslutningen fulgte, jeg tror hele Landet over, hvad der nu vilde ske, hvorledes de 30 Mand, der vare udnævnte af begge Thing til efter deres Overbevisning at varetage det Hverv, de saaledes havde faaet, vilde behandle denne Sag, paa hvilken Maade de vilde søge at komme til en Løsning af Spørgsmaalet saaledes, at man enten kunde naae en Afgjærelse, der var tilfredsstillende for alle Parter, uden dog at voldtage Nogens Principer og Anskuelser, eller i alt Fald ved en loyal aabenlys Forhandling bringe det dertil, at selv om man ikke troede nu at kunne strække sig hinanden saavidt imøde, at man kunde naae hinanden, dog ved en saadan loyal og aabenlys Forhandling havde forberedt Sagen paa en saadan Maade, at den dog i den nærmeste Fremtid skulde kunne løses. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvorledes dette Hverv indtil Dato er søgt fuldført i Fællesudvalget. Det vil vel ikke være længe, inden Fællesudvalgets Indstillinger og Erklæringer komme til at foreligge, og man faar da Leilighed til nærmere at oplyse dette. Kun Saa meget er jo bekjendt, at medens det aldeles overveiende Flertal i Fællesudvalget Intet eller saagodt som Intet har gjort til Opgavens Løsning,

havde det samme Flertal, de samme Medlemmer udenfor det grundlovmæssige optagne Hverv fundet hinanden til Sagens Fremme ad den her anvisede Vej. Jeg skal ikke nærmere karakterisere dette, det er kjendt, men jeg ønsker at faae det ført ind i Tidenden. (Bemærk: Faae det ført til Protokols!) Ja, faae det ført til Protokols, som det ærede Medlem fra Bogense siger. Jeg ønsker at faae det laaet fast, at en saadan Fremgangsmaade har kunnet været funden rigtig i en Sag af denne Natur, fordi jeg er overbevist om, at en Anvendelse af en saadan Fremgangsmaade i Fremtiden vil blive en Gift for det parlamentariske Liv, forsaavidt den ikke engang bliver i den Grad sat til Side og manet ned af Folkethinget, at den ikke længere vil kunne blive brugt. (Bemærk: Jernbanehistorierne fra issor.) Det ærede Medlem taler om Jernbanehistorierne fra issor i Sammenligning med Hærløven! Det ærede Medlem taler om en privat Overenskomst i en Jernbanesag, hvor der ikke har været Spor af Andet, end hvad der er offentlig forhandlet for Alles Vind; men det ærede Medlem fra Bogense, der stadig afbryder mig, skulde være istand til at stille Fantasi fra Virkelighed. Jeg vil derfor, idet jeg bemærker dette paa den gode parlamentariske, konstitutionelle Ordens Vegne, nedlægge Indsigelse mod den Fremgangsmaade, der er anvendt i denne Sag, thi jeg siger — jeg gjentager det — det er at bringe Gift ind i Forhandlingerne, det er at gjøre det umuligt at kunne forhandle alorlige Sager med gjensidig Tillid, naar en saadan Fremgangsmaade accepteres af noget Things Flertal. Hvad nu angaar det Forslag, her foreligger, saa skal jeg først omtale Form en. Det fremkommer som et Tillæg til den bestaaende Lov, men det er et ganske besynderligt Tillæg; thi naar man tager det og sammenligner det med den bestaaende Hærløve, bliver der ikke mange Paragrafer tilbage, som blive uforandrede. Somme Steder gaar vel en Paragraf helt bort eller skulde gaa bort, men bliver dog staaende. Andre Steder falder en Forsætning bort, somme Steder en Forsætning, medens en relativ Sætning bliver staaende og dingler frem og tilbage, idet den ikke veed, hvor den skal hen, indtil der kommer en eller anden Fortolkning og fører den hen til en eller anden Bestemmelse i dette Forslag. Dersom Nogen vilde forsøge at gjøre et juridisk Arbejde til Sammenligning af de to Lovforslag, vilde han finde, at, hvis dette Forslag vedtages, er Hærløven revideret; den er Gul for Gul revet i Stykker og Laster og hist og her er noget puttet ind, der passer saa som saa. Der vil ikke blive 100 Mænd i Danmark, der nogeninde lære at forstaa, hvorledes vor Hærorbning er, dersom disse to Love skulde laves sammen. Der vil ikke kunne paavises noget som helst Lovforslag i alt Fald ikke i de sidste 15—16 Aar, i den Tid jeg har siddet i Rigsdagen, som endog saa tilnærmelsesvis for-